

TÜRKİYE DİYANET VAKFI YAYINLARI / 200

TÜRKİYE'DE MİSYONERLİK FAALİYETLERİ

ANKARA 1996

TÜRKİYE'DE MİSYONERLER NASIL SERBEST HAREKET EDİYOR?

Prof. Dr. Abdurrahman KÜÇÜK

Amerikan misyonerleri, kendi yaptıkları sondaj çalışmalarını şöyle çeşitli kısımlara ayırmışlar: Vatan-
daşların dinî durumu nedir? Aydının dinî durumu
nedir? Aydının kültür durumu nedir, seviyesi nedir,
zaafları nedir, ahlâkî yapısı nedir? Din adamının
nedir? İbadetlere bağlılık ne kadardır? Toplu yapılan
ibadetlere iltifat nasıldır? Sıradan vatandaş çocuğunu
okutmak istiyor mu? İstiyorsa imkânı var mı? Bütün
bunlar bir sondaj çalışmasıdır. Kaldı ki bunların
yanında, bölgelerin özelliklerine varıncaya kadar, yani
meteorolojik durumuna varıncaya kadar, coğrafi duru-
muna varıncaya kadar, kültür durumuna varıncaya
kadar, etnik ayrılıklarına varıncaya kadar, bir grup
tarafından inceleniyor, sevgi, dostluk, barış anlaş-
maları çerçevesinde yapıyorlar bunu. Arkasından ilim
adamı geliyor; bunları tetkik ediyor.

İşte nasıl yapıyorlar bunu; hem devletin Batı'yla
olan münasebetleri gündemde, hem biz gerçekten
millet olarak, iyi niyetli bir milletiz. Herkese kucak
açmışız, halen de açıyoruz, hiç bir endişemiz de yok.
Gelenlerin her türlü imkânları da var, geliyor, araş-
tırıyor ve bizim buradan giden insanlar araştırıyor,
ondan sonra da devlet politika olarak bunu kullanıyor,
"demoklesin kılıcı" gibi Türkiye'nin başı ucunda tutu-

yor. Nasıl Ermeni meselesi gündeme geldi? Körfez kriziyle beraber Amerika dedi ki, her 23 Nisan olduğu zaman Amerikan Senatosunda bir Ermeni meselesi vardır. Körfez savaşı olunca A.B.D. Başkanı, eğer Türkiye Amerikan politikasını benimserse bundan sonra gündeme Ermeni meselesi gelmeyecek, dedi. Bunlar gibi bazı şeyler bizim insanımızın gözünü açması lazım.

Ben bu ülkelerin durumunu da, bazı ülkelerin durumunu da ilave edeceğim. Maalesef eğitimimizde bir istikrarın olmaması. Yani eskiden partilere göre bir eğitim politikası izlenirken şimdi bir noktada, bakanlara göre noktasına geldik. Biri gelip armut diyor, öbürü gelip olmadı diyor, onu söküyor elma ağacı diyor. Yani bir istikrar olmadı. Bir ağaç dikilsin faydalı veya zararlı, köküne su dökelim, gübresini verelim devam edip gitsin, yani öyle veya böyle. Ama, sil yeni baştan, yaz-boz tahtası haline geldik. Onun için kolejlerde ve Türkiye'de şu anda, gerçekten ihtiyaç bir dil değil birkaç dil. Çünkü bir bakıyorsun, birisi geliyor Batı'dan, İngilizcesi var, Fransızca'sı var, Almanca'sı var, Türkçe öğreniyor, yerinde öğreniyor. İmkânları var geliyor öğreniyor, öğrenilsin, ancak dil öğrenirken o insanların kendi benliğinden kopmaması lazım. Bir bakıyorsun, çocuk televizyonun etkisinde. Bakıyorsun bizim televizyon programlarında, efendim din adamları, hep horlanıyor; halbuki yabancı filmlerde kilise sığınma yeri, papaz, insanlara yardım elini uzatan ideal bir misyon, bir görevli. Eee şimdi bir noktada, kendi insanınıza böyle Batıcı programlar yaparsanız, tabii ki lisedeki talebe, orada o ideali gördüğü için boynuna haç takacaktır. Bunun istimi arkadan gele-

cek. Onun için yani sadece buralarda değil, dil öğretilirken de aynı kültür verilmeye çalışılıyor. Yüksek okullara da geleceğim, yani bizzat tanıdığım, bildiğim, konuları açmaya, elimde olan dökümanları açmaya imkân olmadı. Yurtdışından yabancı dille eğitim yapan okullara gelen ilim adamları, aynı sondajları yaptıklarını, öğrencilerinin zaaflarını tespit ettikten sonra, dil öğretme, yurt dışına gönderme ve benzeri yollarla anlamaya çalıştıklarını tespit ettik, elimizde dökümanlar var.

Ne yapılabilir? Ben diyorum ki; bizim insanımıza misyonerler kanca atmış olsa da, onları, çok sabırlı, yeniden onlarla diyalogu kurarak kazanmak durumundayız, dışlamamak zorundayız. Biz insanımıza zaten yaklaşıyoruz, yaklaşıyoruz. Bizim insanımıza kucak açıyoruz. İslâmî yönden herhangi bir teşkilatın, müslüman olmayan yerlere, böyle bir faaliyeti olduğunu, böyle bir teşkilat olduğunu bilmiyorum. Biz de hep tarih boyunca ferdî olmuş ve ferdî olarak da devam ediyor.

Diyalog çalışmaları çok uzun bir konu. Siyonizmle şu anda ilişkilendirmek de istemiyorum. Ayasofya'nın açılmasında, tabii önemi var, önemi olduğuna göre etkileri de olabilir. Bunun çaresi, güçlü olmak, bir olmak, bütün olmak. Böyle olmadığı müddetçe her an yem olmaya mahkûmuz.

Nedir, şimdi tenkitlerine geçtik. Bizim insanımızı tespit ettikten sonra, değişik yollardan; meselâ dinî yönden, yayınladıkları eserlerde, çağdaş kavramlar ve gelişmeler Hıristiyanlığın malıdır ve Hıristiyanlık çağa uygun bir dindir, İslâm irtica dinidir, mürtecidir gibi

konuları misyonerler işliyorlar. Laiklikle İslâm bağdaşmaz, çünkü İslâm şudur, laiklik budur diyorlar. Aynı dergi birinci sayısında bunu diyor, ikinci sayısında, ancak müslümanlar Hıristiyanlaşırsa laik olurlar. Ve tabi Atatürkçülük meselesini de kullanmaya çalışıyorlar, sinyal vermek için. Bir sonraki sayısında diyor ki, Hıristiyanlık, laikliğe karşıdır. Hıristiyanlık teokratik bir dindir. Şimdi bir sayısında bunu işlerken, başkasında bir başkasını. Yani onu okuyan durumuna uygun olanı alacak, bir öncekini okuyan ötekini ha İslâm şuymuş, Türkiye budur vs. Bunlar bu işi çok güzel işliyor. İşte muhatabı irticai bir dindir İslâm, Hıristiyanlık modern bir dindir, kurtuluş ancak Hıristiyan olmaktadır noktasına getirmeye çalışıyorlar.

Bunu yaparken de, derginin başında, tapınma ve din konusunu şöyle işliyor: Bir taraftan anlatıyor diyor ki; "Ülkemizde her gün binlerce insan Tanrı'ya tapınmak amacıyla camilere gidiyor, ancak o insanlar ibadet ettiği dili bilmiyor, bu olur mu?" diyor ve ekliyor. "Halbuki biz Hıristiyanlar her dilde ibadet ederiz". Dergide bunun gibi daha başka ifadeler.. Netice şuna geliyor; insanların çağdaş olabilmesi, medeniyeti yakalayabilmesi için Hıristiyan olması lazım. Öbür taraftan Batı'nın gelişmişliğini, İslâm'ın geri kalmışlığını, İslâm'ın ilim düşmanlığına bağlıyor. İslâm, ilme, ilmi gelişmelere kapalıdır... Tabii bu iddialar yeni değil, çok eskilerden beri geliyor. Tam tersi Hıristiyanlık ilme kapalıyken, İslâm ilmi teşvik etmiştir, yani gelişmeleri o noktada da uzatmıyorum, bunların hepsi var.

Kur'an'daki ifadelerle İncilleri mukayese ederek, Kur'an yanlış bilgi veriyor, 1400 sene sonra gelen bir kitap mı, yoksa o dönemde yazılan mı doğru bilgi

verir? Ona misal olarak da, Maide Suresinde yer alan, Cenab-ı Hakk'ın, Hz. İsa'ya, "Sen mi, Allah'tan başka, beni ve anamı iki ilah edinin, dedin" ayetini alıyorlar ve Kur'an'ın dediği teslis, bizde yok diyorlar. Tabii bakıyorsun Kur'an'ın indiği dönemde bir fırka teslisi böyle kuruyor, 431'de Efes Konsilinde, Hz. Meryem'in Tanrı'nın anası olması, Tanrı'nın anası, o halde Tanrı'yı doğuran da Tanrı olur tartışması, İskenderiye'de falan devam ediyor. Arkasından, İslâm felsefesi, Yunan felsefesinden kaynaklandı falan, bunlara da girmeyeyim. İslâm kılıç yoluyla yayılmıştır gibi Türkiye'de faaliyetlerini, dergilerini, broşürlerini, mektuplarını özetliyorum. Diyorlar ki "İslâm, kılıç zoruyla yayılmıştır, kılıç dinidir, Hıristiyanlık ise sevgi dinidir, çünkü Hz. İsa insanlara acıdı, Hz. Adem'den beri gelen günahı, kendisini feda ederek düzeltti". Bunu söylerken, öbür tarafta Matta'da yer alan ve Hz. İsa'ya atfedilen ifadelerden de kaçınıyorlar: "Yeryüzüne selamet getirmeye geldim sanmayın, selamet getirmeye değil, kılıç getirmeye geldim". Bu ifadeler görülüyor, sadece sevgi ile ilgili olan cümleler alınıyor ve yorumlanıyor. Misyoner oldukları için, belirli bir gayenin mensubu oldukları için hep müspet açıdan bakılıyor, ondan sonra İslâm'ın zor, Hıristiyanlığın kolay olduğunu söylüyorlar. Ben diyorum ki, dünyada İslâm kadar kolay bir din yok. Ne papaza, ne şuna, hiç kimseye ihtiyaç yok; aracıya tefeciye de gerek yok. Günah işleyebilir insan; açıkta söylemeye lüzum yok, içinden af dileyebilir, Cenab-ı Hakk da affeder; çünkü hiç kimsenin yetkisi yoktur, Allah'la kul arasına girmeye. Şimdi bunları özetledikten sonra, ne yapılabilir, diye soruluyor! Burada, ilim adamlarına düşen

gorevler var, din adamlarına düşen görevler vat-, devle-
te düşen, devlet yetkililerine düşen görev var, vatan-
daga düşen görev var. Şunu da hemen antiparantez
ilave ediyorum, ben fazla da abartmıyorum misyo-
nerliği, ama tedbirli olmakta da **fayda** var. Dinini,
kültürünü, tarihini bilen, benliğine sahip, neyin
mensubu olduğunu, neye inandığını bilen nesiller
yetiştirilirse, misyonerler ne yaparlarsa yapsınlar başa-
rılı olamazlar, zaten olamamışlar da. Yani misyo-
nerlerin gayretlerinin %1'ini müslümanlar göstermiş
olsalar idi, bu gün dünyanın büyük çoğunluğu müslü-
man olurdu diyorum.